

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

E praznic mare și sfânt pe pământ și în cer, și pace vouă, și pace crucii Mele cu voi, și a voastră cu Mine, fiilor din cetatea Mea de cuvânt! E praznicul crucii Mele și vă întăresc pentru mersul cu crucea. O, e greu să pună omul pe făgaș mersul lui cu Mine pe calea vieții, că îi trebuie umilință de duh, fiilor, iar aceasta ce îi trebuie îi este greu să poată el.

O, pace vouă, că vin la voi mereu, și nu pot fără pace în voi și între voi, și nu pot fără iubirea care face ușoară calea voastră cu Mine, calea crucii, fiilor, că am zis că Eu sunt Calea, iar Eu prin cruce M-am arătat cine sunt, și le-am spus apoi celor ce voiesc să vină după Mine, le-am spus să facă și ei ce am făcut Eu, lepădarea de sine să facă peste ei așa cum am făcut Eu, Domnul, peste Mine, iar oamenii trufași Mi-au luat din mijlocul lor viața, o, și așa am arătat Eu omului cum se merge cu Dumnezeu, dacă voiește cineva să umble după Mine.

O, fiilor, Mă doare că nu se uită omul la Mine. Mă mângâi că vă pot spune vouă toate. Mă doare că nu iubește omul să se lepede de sine ca să poată să-și ia crucea și să Mă urmeze cu ea, cu viața lui să Mă urmeze și să slujească cu ea mersului Meu cu crucea. Nu pot merge după Mine cei ce nu mai pot de bine cu binele de pe pământ, că aceia nu caută să placă lui Dumnezeu, ci oamenilor, o, și să nu audă de cruce oamenii.

O, fiilor, grea Mi-a fost calea venirii Mele de azi cuvânt pe pământ, grea și cu durere din partea celor nestatornici și neascultători pe cale! Dacă atunci Mă îmbrânceau mai-marii Ierusalimului, acum M-au tot îmbrâncit creștinii care veneau la auzul venirii Mele la trâmbița Mea Verginica, o, și mergeau o vreme, iar apoi făceau rău lui Dumnezeu și mersului Său, căci cine nu are lepădare de sine când dă să umble după Dumnezeu, acela se dorește pe sine și are viața de sine și ascultă de dorințele lui și-și caută viața după placul lui. Dar iată, s-au apropiat din aceia și Mi-au stricat mult lucru și au călcat peste munca Mea și M-au dat în lături, și s-au dus într-ale lor apoi, o, că nu poate cu crucea omul, nu poate până la sfârșit cel ce se iubește pe sine.

Fiilor, fiilor, e praznicul crucii, crucea pe care am fost Eu întins și pus în cuie și scos afară dintre oameni, măi poporul Meu. O, aș vrea cu dor, aș vrea să am pe mai mulți cărora să le spun laolaltă lor că sunt ei poporul Meu, dar am de suspinat încă, fiindcă cei ce sunt popor al Meu nu sunt mulți, dar mulți se cred că sunt, și nu sunt ei popor al Meu din pricina nelepădării de sine, a necumințeniei, a nestatorniciei, a neubirii de Dumnezeu și de frați, iar Eu suspin, că multă durere și rușine se strânge pe Duhul și pe fața Mea de la cei ce se pretind că sunt creștini ai acestui cuvânt și popor. Ei însă Mă sapă, Îmi sapă mersul, căci trufia lor este mai mare decât ei, Mă defaimă cu ea, că n-au obiceiul ascultării de Dumnezeu și de mersul cel cu cârmă și cu lumină pe cale, fiilor. Dar nu, ei n-au putut aceasta, și nu-i așa de grea neputința lor de asculta pentru mersul lor, pe cât de grea pentru Dumnezeu este nepocăința lor de greșale, o, și Mi-e milă de sufletele lor, că ei nu știu ce fac, ba Îmi mai și culcă la pământ pe cei ce și-au ales să creadă, să nu defaimă, să nu se aplece bârfelilor și duhului de hulă asupra mersului Meu de azi, iar neastâmpărul celor răzvrățiți este mult.

Îi povățuiesc încă pe cei ce se țin statornici și le spun să nu uite de veghe peste mintea și urechea lor, peste credința lor, căci otrava celor ce împart îndoieli și necredință este întinșă cu multul, că nu poate duhul rău să se astâmpere dacă Eu Mă port cu voi spre ziua Mea de slavă și de biruință asupra diavolului, o, fiilor, iar crucea este salvare mare pentru cei ce știu să înțeleagă ce înseamnă cruce purtată și iubită, o, și vă spun Eu vouă ce îndur de la cei

ce nu iubesc crucea, ci pe ei înșiși se iubesc, și pe cei ce zic și fac ca ei, dar nu din iubire, ci din interes se unesc ei spre poreclirea voastră și a mersului Meu cu voi.

Vă îndemn, cu lacrimi vă îndemn să vă purtați curați de duhul căderii din Dumnezeu, căci cu durere Mi-a fost tot drumul acestei lucrări de cuvânt, o, fiilor. Pe toată calea crucii Mele de azi n-am avut sprijin de pe pământ, ci numai îmbrânceli, numai vânzare, numai înjosire, numai lepădare de pe cale a celor ce se apropiau ca să fie miluiți pentru suferințele și păcatele lor, care îi apăsau. Mai nimeni n-a știut, n-a învățat de la Mine să se lepede de sine și să poată cu Mine, să poată pentru ei și să-Mi ajute Mie prin greul de azi al mersului Meu până la sfârșit.

O, se împiedicau în tot ce voiau cei ce veneau să meargă, dar nimeni nu lua aminte la cuvântul Meu cel de acum două mii de ani ca să vină după Mine cu crucea, cu viața lui, după ce s-ar fi lepădat de sine omul care se alege cu Hristos, căci pe calea cu Mine crucea este calea, și e cu vrăjmași calea, cu vrăjmași care stau la pândă pe la răspântii peste tot, o, și stă vrăjmașul creștinului, stă lângă Mine cu față de creștin, ca să Mă dărâme stă, ca să Mă vândă apoi, și ca să se facă iudă cel ce se lasă cumpărat împotriva Mea.

O, creștine care Mă lovești acum, și-am ieșit înaintea cu bărcuța ca să te scap de apele tulburi, și te-am curățat cu mila Mea de tine de tot mîlul de pe tine și din tine și și-am dat hrană cerească și ai crescut, o, și apoi te-ai dat mare și ai greșit cu neumiliința, iar apoi M-ai dat la spate și ai sărit în apa cea neagră iarăși, o, iarăși M-ai pierdut, și te-ai făcut așa de urât fără de Mine în credința ta, în inima ta și în fapta vieții tale, și te-ai amestecat printre fiii lumii și nu mai ai frumusețea cea de la Mine, o, și ai aruncat în Mine ca să Mă lovești, ca să-Mi pui nume de batjocură, și ai crezut că ești și că vei fi de preț în ochii lumii, iar peste Mine ai lăsat durere și rușine.

O, am o durere mare, o zgârietură mereu pe față de la o inimă trufașă, și care nu-și mai astâmpără trufia, mărturisind durere pentru creștini, dar lovind în mersul Meu cel sfânt cu o mânuță de popor, pe care numai Eu îl știu cum și cât este.

O, măi inimă trufașă și neastâmpărată, îți vine mereu pe limbă să defaimi calea Mea și a purtătorilor Mei, și îți vine să crezi că nu faci aceasta, și că faci bine ce faci căutând în urma celor neascultători. Dar cine te-a pus să faci aceasta? O, întreabă-te de unde-ți vine ție lucrarea cu care clatini de pe picioare pe cei slabi cu statul lor, crezând că le vrei și le faci bine lor? Te dai mare înțelept și purtător de grijă peste creștinii pe care tu îi crezi că sunt cu poporul cuvântului Meu. Ți-am îngăduit să intri dacă ai bătut, dacă așa ai voit, dar n-ai stat după voia Mea, și Mi-ai adus rușine și dureri și rane. O, nu poți, nu știi să stai în voile Mele. Din pricina trufiei nu știi, de-i faci pe cei ce caută spre Mine să te creadă cu Mine și de la Mine pe aici pe aproape. Dar nu, Eu, Domnul, le spun lor acum că Mi-ai făcut mereu în ne-caz și ai împărțit cleveteli că-ți place să faci asta, și ai împrăștiat bârfeli și clătinare din credință, o, și-ți faci rost de un răspuns greu. O, nu mai încerca, îți spun, nu mai vorbi în numele acestui popor și lucrare de cuvânt. Tu n-ai înțeles voia Mea, n-ai înțeles că nu te-a lăsat trufia să înțelegi pe cele de la Dumnezeu peste poporul Meu, o, și numai Eu, Domnul, numai Eu știu cât și cine este popor al Meu dintre toți cei ce se țin ca și tine pe lângă acest mers al Meu cu un popor sub crucea Mea.

O, nu te mai îngâmfa! Te-ai îngâmfat destulă vreme de când tot stai pe aproape, și am tăcut. Închide gura și taci, nu mai grăi în dreptul acestei lucrări de cuvânt. Ai grijă să ascuți aceasta ce-ți spun! Sfârșește cu bălbâiala ta, că iată, M-ai mâniat ca să-ți spun aceasta ție. Fiii cuvântului Meu îți văd trufia și văd ce faci și cât strici, dar ei stau departe, nu se bagă peste tine, nu-ți caută pașii. Eu însă văd din cer neastâmpărul tău, că n-ai stat la casa ta ca să nu greșești mersului Meu de azi. N-ai fost cuminte, și ai dat să umbli după Mine, dar gura nu-ți mai tace, te dai mare prin ea și-Mi tot aduci rușine și tot ologești credința din inima omului care Mă crede în acest cuvânt și îl faci să nu mai creadă că Eu sunt și că Eu știu ce fac, nu

tu. O, ce vei face când va fi să dai răspuns pentru clătinarea credinței pusă în dar de către Dumnezeu în cel pe care tu îl jupuiești de acest dar? O, vai de cel ce ridică sabia sa, limba sa ca săucidă pe Dumnezeu în om, credința omului pentru timpul mântuirii lui, căci viața sub cruce este timpul mântuirii!

Te povățuiesc să te cumițești și să te lași tămăduit de trufia din tine, și pe care nu ți-o înțelegi, sau nu vrei să ți-o vezi, și cum lucrezi mânat de ea peste cei ce trag spre tine crezându-te de la Mine și al mersului Meu de azi, dar tu Îmi lovești mersul, asta faci.

Îi spun poporului cuvântului Meu că nu-i cu Mine cine e cu tine, și nu-i cu tine cine e cu Mine, că iată, te înfigi unde este al Meu și Mă bagi unde nu este al Meu, o, suflete trufaș și prea îndrăzneț. O, stai liniștit în legea ta! Nu mai călca peste planul Meu cu gura ta, că nu lovești în cei de care nu-ți convine ție de ei, de îi defaimi cum defăima Israel pe David, care plângea înaintea Mea pentru apăsarea sub care îndura disprețul de la poporul neastâmpărat în rele. O, nu omul, nu calul îl lovești. Pe călăreț îl lovești, precum este scris. În Dumnezeu lovești, căci Eu sunt acest cuvânt, iar cei ce au lovit sunt fripți la inimă acum, și tot mai fripți vor fi dacă au pierdut din ei pacea Mea pentru pacea lor, și vai de pacea lor, că n-au pace, o, și de unde să aibă, când toate cele bune sunt de la Dumnezeu?

Iar vouă, celor ce vă smintiți, Eu, Domnul, vă spun, nu v-a fost dat să mergeți până la capăt pentru că ați greșit credinței dată de Mine vouă în dar, și ascultării, de care v-am rugat să țineți seama, și lipsei de căință pentru greșale, și iată, vă clătinați de pe cale în lături după gustul duhului rău, care v-a ademenit pe voi să nu credeți adevărului din cuvântul Meu, ci să credeți iscoadelor și zvonurilor, minciunii și nedragostei celor ce s-au pus pe rele asupra voastră ca să vă despartă și pe voi de Dumnezeul salvării voastre de la judecata faptelor voastre.

O, creștine, cel ce lovește din întuneric acum ca să te despoaie de tot de cămășuța cerească, în care Eu te-am învăluit ca să te am copil al Meu, o, iată, se încearcă prin acesta credința ta, care trebuie pusă la probă prin încercări, prin loviri, prin defăimări, iar dacă n-ai căutat să stai mereu bine între tine și Mine primești acum plata pentru care ai lucrat, primești căderea în care ai stat neascultând, că n-ai stat pe picioare, iar păcatul necredinței tale acum este plata păcatului neascultării, o, fiu neascultător de Tatăl și de Fiul Său iubit, pe Care ți L-a trimis în întâmpinare ca să nu te omoare vremea și satana și necredința împrăștiată peste pământ peste tot de feluri de oameni potrivnici prin alegerile lor, și care țin pe căi greșite pe oameni, și care au ținta diavolească să-L desființeze pe Dumnezeu prin mers pe alături sub același nume și Dumnezeu.

O, poporul Meu, popor al cuvântului Meu, numai Eu știu statul și numărul tău, iar tu cauți să stai sub crucea Mea, care te ocrotește dacă ești al Meu, și ca să te ocrotești ca să nu greșești prin cei greșiți.

O, fiilor, când am venit acum două mii de ani am venit prin mamă Fecioară și M-am făcut Om, o, și am venit prin cruce apoi. Am plecat prin cruce și am venit prin cruce și sunt cu crucea, iar crucea Mea este neamul oamenilor care n-au vrut să le fie de folos venirea Mea prin Fecioară și prin cruce și prin învierea Mea cea de după cruce. O, iată, iarăși vin. Cum să nu vin după om, o, cum să nu vin iarăși și iarăși și mereu, dacă omul este facerea Mea cea pentru care am făcut toată facerea cea de până la el, ca să-l așez pe om în mijlocul și în frumusețea lui Dumnezeu toată?

Se plictisește creștinul de prea mult stat cu Dumnezeu și cu cerul, cu Duhul Sfânt, Care umple totul de viață. I se pare greu creștinului să nu mai fie și el în voile lui, în felul lui de a fi, și asta de când l-am zidit pe om și până azi. O, dar trecerea pe aici este scurtă, iar viața de după statul aici nu are sfârșit, și dacă nu ți-o agonisești în timpul acesta scurt, când ți se cere să iubești statul cu cei din cer, o, cum să treci apoi la ei, la odihna cea de după truda timpului pământesc?

O, fiilor, iată cât de ușor pierde omul ceea ce ar putea avea după ce-și sfârșește lucrul cel pentru odihnă apoi! O, n-are omul înțelepciunea să socotească bine ce îi va fi lui după viața cea din trup. Mama Mea Fecioara a trăit numai pentru viața cea de după trup.

E scurtă viața de aici, și nu știe omul ce să facă cu ea. Eu însă Îmi învăț poporul să Mă asculte ca să fiu cu el aici, și apoi tot cu el să fiu, iar el cu Mine, acolo unde sunt Eu să fie și poporul Meu, care este cu Mine după adevăr.

Că iată, încă adaug la familia cea din cer a acestui popor, încă un sufletel merge acum la odihna sa. L-am trecut prin suferință ca să iau din dreptul lui greșalele care le-a avut ca un om, dar Eu mereu i-am spus să fie atent ca să nu greșească lucrării cuvântului Meu, și i-am spus să fie atent să asculte de cei ce veghează din partea Mea, iar dacă n-a putut deplin aceasta, Eu, Domnul, i-am pregătit curățire și mersul în cer, și-i binecuvintez trecerea și mergem să-l conducem, fiilor.

Iar pe ceilalți creștini, care vor să asculte și să nu greșească împlinirii cuvântului Meu, îi îndemn să stea bine și cu frică și cu luare aminte tot timpul ziua și noaptea și să asculte veghind, că așa se stă în acest popor de fii binecuvântați prin ascultarea lor de Dumnezeu.

Și iată, fiilor, praznicul crucii Mele v-a adus vouă cuvântul Meu de veghe, căci veghea trebuie întărită tot mai mult, o, și de ar înțelege cei peste care Eu, Domnul, am sunat clopoțelul ca să ia aminte ei!

Vă cuprind în pacea Mea, în puterea crucii Mele, fiilor. Aș fi voit să grăiesc și pentru cei fără de cruce pe pământ și fără de credință în cruce, dar acum atât am stat cu voi, și pace vouă, tot mai multă pace peste voi, fiilor, căci aveți de gătit acum calea celui ce se alătură celor din cer ai poporului Meu cel de azi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

14/27-09-2019